32006R1503

12.10.2006 JURNALUL OFICIAL AL UNIUNII EUROPENE L 281/15

# REGULAMENTUL (CE) NR. 1503/2006 AL COMISIEI
## din 28 septembrie 2006
## de punere în aplicare și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1165/98 al Consiliului privind statisticile pe termen scurt, în ceea ce privește definițiile variabilelor, lista variabilelor și frecvența de elaborare a datelor

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1165/98 al Consiliului din 19 mai 1998 privind statisticile pe termen scurt [1], în special articolul 17 literele (b) – (d),

întrucât:

(1) Regulamentul (CE) nr. 1165/98 a stabilit cadrul comun de producere a statisticilor comunitare pe termen scurt privind ciclul economic și a prevăzut variabilele necesare.

(2) Regulamentul (CE) nr. 1158/2005 a introdus variabile noi și a impus statelor membre obligații noi privind culegerea datelor.

(3) În consecință, sunt necesare măsuri de punere în aplicare, precum și modificări ale Regulamentului (CE) nr. 1165/98 cu privire la definițiile variabilelor, lista variabilelor și frecvența de elaborare a datelor.

(4) Prin urmare, Regulamentul (CE) nr. 588/2001 al Comisiei din 26 martie 2001 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1165/98 al Consiliului privind statisticile pe termen scurt, în ceea ce privește definițiile variabilelor [2] este necesar să fie înlocuit prin prezentul regulament.

(5) Măsurile prevăzute de prezentul regulament sunt în conformitate cu avizul Comitetului pentru programul statistic,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

*Articolul 1*

**Definițiile variabilelor**

(1) Definițiile variabilelor prevăzute în Anexele A-D la Regulamentul (CE) nr. 1165/98, precum și obiectivele acestora, caracteristicile și modul ce calculare a indicilor relevanți sunt incluse în anexa I la prezentul regulament.

(2) Statele membre încep să aplice aceste definiții culegerii de date statistice în termen de un an de la data intrării în vigoare a prezentului regulament.

(3) Conformitatea deplină cu aceste definiții ar trebui realizată până la următoarea revizuire a anului de bază, în conformitate cu articolul 11 din Regulamentul (CE) nr. 1165/98.

(4) Statele membre se asigură că datele statistice existente reglementate de Regulamentul (CE) nr. 1165/98 se revizuiesc prin recalculare sau estimare pentru conformitatea cu aceste definiții.

(5) Fiecare stat membru transmite Comisiei, la cererea acesteia, toate informațiile relevante privind conformitatea datelor statistice cu definițiile menționate în anexa I la prezentul regulament. Rezultatele pentru o variabilă care diferă cu până la 0,2 % față de rezultatele pentru o variabilă conformă cu definițiile variabilei prevăzute în anexa I sunt considerate conforme.

*Articolul 2*

**Modificările Regulamentului (CE) nr. 1165/98**

Anexa B la Regulamentul (CE) nr. 1165/98 se modifică în conformitate cu anexa II la prezentul regulament.

[1] JO L 162, 5.6.1998, p. 1, regulament astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 1158/2005 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 191, 22.7.2005, p. 1).

[2] JO L 86, 27.3.2001, p. 18.

*Articolul 3*

**Abrogarea**

Regulamentul (CE) nr. 588/2001 se abrogă.

Trimiterile la regulamentul abrogat sunt considerate trimiteri la prezentul regulament.

*Articolul 4*

**Intrarea în vigoare**

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 28 septembrie 2006.

*Pentru Comisie*

Joaquín ALMUNIA

*Membru al Comisiei*

*ANEXA I*

**DEFINIREA OBIECTIVELOR ȘI A CARACTERISTICILOR VARIABILELOR**

**Variabila: 110 Producție**

Obiectivul indicelui de producție este măsurarea schimbărilor volumului producției la intervale apropiate și regulate, de obicei lunare. Asigură măsurarea tendinței de volum ca valoare adăugată pe o perioadă de referință dată (1).

Indicele de producție este o măsurare teoretică, care este necesar să fie aproximată prin măsurări practice.

Valoarea adăugată în prețuri de bază (2) poate fi calculată din cifra de afaceri (fără TVA și alte impozite deductibile legate direct de cifra de afaceri), plus producția capitalizată, plus alte venituri nete din activitatea curentă, plus sau minus fluctuațiile acțiunilor, minus achizițiile de mărfuri și servicii, minus impozitele pe produse legate de cifra de afaceri, dar nedeductibile, plus toate subvențiile primite pentru produse.

Veniturile și cheltuielile clasificate în contabilitatea întreprinderii la conturi financiare sau excepționale se exclud din valoarea adăugată.

Prin urmare, subvențiile pe produse sunt incluse în valoarea adăugată la prețuri de bază, în timp ce toate impozitele pe produse sunt excluse.

Valoarea adăugată se calculează „brut" deoarece ajustările valorice (precum amortizarea) nu se scad.

*Notă:* impozitele indirecte pot fi defalcate în trei grupe.

(i) Prima grupă cuprinde TVA și alte impozite deductibile legate direct de cifra de afaceri (care se exclud din cifra de afaceri). Aceste impozite sunt percepute eșalonat de către întreprindere și sunt suportate în întregime de către cumpărătorul final.

(ii) A doua grupă se referă la toate celelalte impozite și drepturi pe produse, care sunt fie (1) legate de cifra de afaceri și nedeductibile sau (2) impozite pe produse nelegate de cifra de afaceri. Se includ aici impozitele și drepturile pe importuri și impozitele care devin plătibile ca urmare a producției, exportului, vânzării, transferului, închirierii sau livrării de bunuri și servicii sau ca urmare a utilizării pentru autoconsum sau formarea capitalului propriu.

(iii) A treia grupă se referă la alte impozite pe producție, care cuprind toate impozitele suportate de întreprinderi ca urmare a unei activități de producție, independent de cantitatea sau valoarea bunurilor și serviciilor produse sau vândute. Ele pot fi datorate pentru angajarea forței de muncă, achiziționarea sau utilizarea de terenuri, clădiri sau alte active utilizate în producție.

Formula teoretică pentru un indice de producție (Q) este un indice de volum de tip Laspeyres, adică

$$Q_t^L = \frac{\sum_{i=1}^{N} p_{i,0} \times q_{i,t} - \sum_{j=1}^{M(t)} a_{j,0} \times \delta_{j,t}}{\sum_{i=1}^{N} p_{i,0} \times q_{i,0} - \sum_{j=1}^{M(0)} a_{j,0} \times \delta_{j,0}}$$

unde *q* -- cantitatea produsă, *p* -- prețul de producție, *a* -- prețurile materiilor prime și δ -- cantitățile de materii prime, *i* -- una din mărfurile N, *j* -- una din materiile prime M, O -- perioada de bază, *t* -- perioada curentă.

(1) Sensul comun al termenului „indice de producție" ca indice al „dezvoltării valorii adăugate" contrazice definiția „producției" în cadrul conturilor naționale sau al statisticilor structurale de întreprindere, însă cu toate acestea este termenul utilizat în mod tradițional în domeniul statisticilor de întreprindere. Termenul „indice al valorii adăugate" nu este niciodată utilizat în practică. Deoarece indicele urmărește dezvoltarea producției în prețuri constante, uneori se utilizează termenul de „indice al volumului producției". În cadrul acestui text, termenul indice de producție se utilizează întotdeauna ca un indice cantitativ, cu alte cuvinte în prețuri constante.

(2) Producția și deci valoarea adăugată în prețuri de bază este evaluarea adoptată în SEC95. Prețul de bază exclude toate impozitele pe produse dar nu încearcă să excludă alte impozite pe producție precum în vechiul concept al valorii adăugate la costul factorilor. În cazul în care valoarea adăugată în prețuri de bază nu este disponibilă, de exemplu din statisticile structurale de întreprindere, se poate utiliza ca echivalent valoarea adăugată brută la costul factorilor.

Cu toate acestea, datele necesare elaborării unui astfel de indice nu sunt disponibile lunar. În practică, valorile echivalente adecvate continuării indicilor sunt următoarele:

— continuarea cu valorile de producție brute (deflatate);

— continuarea cu volume;

— continuarea cu cifra de afaceri (deflatată);

— continuarea cu forța de muncă angajată;

— continuarea cu materiile prime utilizate;

— continuarea cu consumul de energie necesar.

În funcție de metoda de aproximare utilizată, indicele de producție este necesar să ia în considerare următoarele:

— variațiile tipului și calității mărfurilor și materiilor prime;

— variațiile stocurilor de bunuri finite și producția de bunuri și servicii în curs de execuție;

— modificarea relațiilor tehnice materii prime-producție (tehnici de prelucrare);

— servicii aferente obținerii de valoare adăugată, precum asamblarea unităților de producție, montările, instalările, reparațiile, planificarea, lucrările inginerești, realizarea de software.

**Variabila: 115 Producție de construcții de clădiri**

**Variabila: 116 Producție de lucrări de construcții civile**

Obiectivele și caracteristicile indicilor pentru variabila 110 (producție) se aplică, de asemenea, indicilor variabilelor construcțiilor și lucrărilor de construcții.

Divizarea producției în construcții de clădiri și lucrările de construcții civile se bazează pe clasificarea tipurilor de construcții (CC). Acești indici atestă dezvoltarea valorii adăugate pentru fiecare din cele două secțiuni principale din domeniul construcțiilor, și anume clădirile și lucrările de construcții civile. Acești indici se calculează prin atribuirea informațiilor de bază (producție deflatată, ore lucrate, autorizații/permise) produselor din CC și apoi prin agregarea indicilor de produs în conformitate cu CC, la nivel de secțiune.

**Variabila: 120 Cifra de afaceri**

Obiectivul indicelui cifrei de afaceri îl constituie indicarea evoluției pieței bunurilor și serviciilor.

Cifra de afaceri [1] cuprinde sumele totale facturate de unitatea de observare pe durata perioadei de referință și aceasta corespunde vânzărilor pe piață a bunurilor sau serviciilor furnizate unor terți. De asemenea, cifra de afaceri include toate celelalte cheltuieli (transport, ambalare etc.) transferate clientului, chiar în cazul în care aceste cheltuieli sunt prezentate separat pe factură.

Cifra de afaceri exclude TVA și alte impozite deductibile similare legate direct de cifra de afaceri, precum și toate drepturile și impozitele pe bunuri sau servicii facturate de unitate.

Reducerile de prețuri, rabaturile și sconturile, precum și valoarea ambalajelor returnate este necesar să fie deduse. Reducerile de prețuri, rabaturile și bonificațiile acordate ulterior clienților, de exemplu la sfârșitul anului, nu se iau în calcul.

Veniturile clasificate în contabilitatea întreprinderii ca alte venituri operaționale, venituri financiare și venituri excepționale se exclud din cifra de afaceri. În conformitate cu această definiție, elementele care se includ în general sunt următoarele:

— vânzările de produse manufacturate;

— vânzările de produse manufacturate de către subcontractori;

— vânzările de bunuri achiziționate pentru revânzare în aceeași stare;

— serviciile facturate furnizate;

— vânzările de produse secundare;

— cheltuielile facturate pentru ambalare și transport;

— orele lucrate facturate terților numai pentru subcontractarea de forță de muncă;

— montările, instalările și reparațiile facturate;

[1] Expresia „cifră de afaceri” și „vânzări” se utilizează adeseori ca sinonime, în contextul statisticilor de termen scurt.

— rate facturate (plăți eșalonate);

— dezvoltarea de software și achiziționarea de licențe software pe bază de facturi;

— vânzările de energie electrică, gaze, energie termică și apă;

— vânzările de deșeuri și rebuturi;

— subvențiile pe produse ([1]).

Sub rezerva tratării în contabilitatea întreprinderii ([2]) a veniturilor clasificate ca „alte venituri operaționale, venituri financiare și venituri excepționale", elementele care se exclud în general sunt următoarele:

— TVA și alte impozite deductibile similare direct legate de cifra de afaceri, toate drepturile și impozitele pe bunuri sau servicii facturate de unitate;

— comisioanele;

— locațiile de gestiune și închirierile;

— închirierea unităților de producție și a mașinilor proprii, în caz că acestea sunt utilizate de terți;

— închirierea clădirilor proprii ale întreprinderii;

— încasările din drepturi de licență;

— încasările de la facilitățile destinate personalului (de exemplu pentru o cantină de fabrică);

— furnizarea de produse și servicii în cadrul unității de observare;

— vânzările de terenuri și active fixe proprii;

— vânzarea sau închirierea de proprietăți proprii;

— vânzările de acțiuni;

— dobânzi și dividende încasate;

— alte venituri excepționale.

Elementele menționate anterior pot fi incluse, în cazul în care generează cifră de afaceri în principalul domeniu de activitate al unității de observare.

**Variabila: 121 Cifra de afaceri internă**

**Variabila: 122 Cifra de afaceri externă**

Obiectivele și caracteristicile indicilor variabilei 120 (cifră de afaceri) se aplică, de asemenea, indicilor care fac distincția dintre cifra de afaceri internă și cea externă.

Indicii cifrei de afaceri interne și externe necesită defalcarea cifrei de afaceri în funcție de prima destinație a produsului, pe baza schimbului de proprietate (indiferent dacă corespund sau nu circulației fizice transfrontaliere a bunurilor). Destinația este dată de locul de reședință al părții terțe care a achiziționat bunurile și serviciile. Piața internă este definită ca părțile terțe rezidente pe același teritoriu național ca și unitatea de observare. Cifra de afaceri externă se defalcă în continuare în cifra de afaceri din cadrul țărilor din zona euro (122z) și cifra de afaceri externă (122x).

**Variabila: 123 Volumul vânzărilor**

Volumul vânzărilor reprezintă valoarea cifrei de afaceri în prețuri constante și ca atare este un indice cantitativ. Poate fi calculat ca o cifră de afaceri în prețuri curente, deflatat prin deflatorul vânzărilor sau ca un indice cantitativ obținut direct din cantitatea de mărfuri vândută.

Informațiile privind volumul vânzărilor (variabila 123) pot fi utilizate în locul deflatorului vânzărilor (variabila 330) din anexa C: Comerțul cu amănuntul și reparații din Regulamentul (CE) nr. 1165/98.

([1]) În cazul în care subvențiile pe produse sunt greu de evaluat, atunci pot fi omise în scopul calculării indicilor în timp.

([2]) Includerile și excluderile se vor face în funcție de normele contabilității naționale.

**Variabila: 130 Comenzi noi primite**

Obiectivul indicelui comenzilor noi primite este urmărirea tendinței cererii de produse și servicii, ca o indicație a producției viitoare. De asemenea, este adecvat să se indice dacă cererea provine de pe piața internă sau de pe cea externă.

Comanda este definită ca valoarea contractului care îl leagă pe producător de o parte terță, în ceea ce privește furnizarea de bunuri și servicii de către producător. Comanda este acceptată, în cazul în care, după părerea producătorului, există suficiente dovezi în sprijinul valabilității contractului.

Comenzile noi se referă la bunuri și servicii care urmează să fie furnizate de unitatea de observare, inclusiv de către subcontractori.

Din valoarea comenzilor se deduc următoarele elemente:

— TVA și alte impozite deductibile similare legate direct de cifra de afaceri;

— toate drepturile și impozitele pe bunurile sau serviciile care sunt facturate de unitate;

— reducerile de prețuri, rabaturile și sconturile, în cazul în care sunt acordate la emiterea comenzii, precum și valoarea ambalajului care se returnează după livrare.

Comenzile din perioade anterioare care au fost anulate pe durata perioadei de referință nu se deduc din comenzile noi primite, iar indicele pe perioadele anterioare nu se revizuiește datorită anulărilor.

Valoarea comenzilor noi include, de asemenea, toate celelalte cheltuieli (transport, ambalare etc.) facturate clientului, chiar în cazul în care aceste cheltuieli sunt prezentate separat pe factură.

**Variabila: 131 Comenzi noi interne**

**Variabila: 132 Comenzi noi externe**

Obiectivele și caracteristicile indicilor variabilei 130 (comenzi noi primite) se aplică, de asemenea, indicilor care fac distincția dintre comenzile noi interne și cele externe.

Indicii comenzilor noi interne și externe primite necesită defalcarea în raport cu originea comenzii, pe baza schimbării proprietății. Originea este dată de locul de reședință al părții terțe care a emis comanda. Piața internă este definită ca părțile terțe rezidente pe același teritoriu economic (vezi definiția teritoriului economic de la sfârșitul prezentei anexe) ca și unitatea de observare. Comenzile noi externe se defalcă în continuare în comenzi primite de la țările din zona euro (132z) și toate celelalte comenzi noi externe (132x).

**Variabila: 210 Numărul de angajați**

Obiectivul indicelui numărului de angajați este indicarea tendinței ocupării în industrie, construcții și servicii.

Numărul de angajați este definit ca numărul total de persoane care lucrează în unitatea de observare (inclusiv proprietarii lucrători, partenerii care lucrează regulat în unitate și lucrătorii familiali neremunerați), precum și persoanele care lucrează în afara unității, aparțin de ea și sunt remunerați de aceasta (de exemplu, distribuitorii, personalul de livrare, echipele de reparații și întreținere). Se includ persoanele absente pentru o perioadă scurtă (de exemplu, concediu de boală, concediu plătit sau învoire specială) și cele aflate în grevă, dar nu și persoanele absente pe o perioadă nedeterminată. Se includ, de asemenea, lucrătorii cu fracțiune de normă, considerați ca atare de legislația țării respective și care figurează pe statele de plată, precum și lucrătorii sezonieri, ucenicii și lucrătorii la domiciliu trecuți pe statul de plată.

Numărul de angajați exclude forța de muncă furnizată unității de alte întreprinderi, persoanele care efectuează lucrări de reparații și întreținere în unitatea de observare în numele altor întreprinderi, precum și persoanele care efectuează serviciul militar obligatoriu.

Lucrătorii familiali neremunerați se referă la persoanele care locuiesc cu proprietarul unității și lucrează regulat pentru unitate, dar nu au un contract de muncă și nu primesc o sumă fixă pentru munca prestată. Această categorie se limitează la persoanele neincluse pe statul de plată al unei alte unități pentru activitatea lor principală.

În conformitate cu această definiție, grupele incluse sunt următoarele:

— toți angajații remunerați, inclusiv următoarele categorii, în cazul în care figurează pe statul de plată:

  — lucrătorii la domiciliu;

  — ucenicii/stagiarii;

  — proprietarii lucrători remunerați și lucrătorii familiali remunerați;

— persoanele absente temporar (maternitate, boală, grevă, grevă patronală etc.) pe o perioadă definită;

— lucrători cu fracțiune de normă;

— lucrători temporari;

— lucrători sezonieri;

— angajați neremunerați:

— proprietari activi neremunerați (patroni);

— lucrători familiali neremunerați ([1]).

Grupele excluse sunt următoarele:

— lucrătorii interimari (cu excepția activității în care sunt clasificate agențiile de ocupare);

— persoanele absente pe o durată nedefinită (de exemplu, boală îndelungată, serviciu militar sau serviciu social);

— persoanele care efectuează lucrări de reparații sau întreținere în numele altor unități de observare și alt personal împrumutat de la alte unități de observare;

— lucrătorii familiali incluși pe statele de plată ale unei alte unități ca ocupație principală.

Numărul de angajați este necesar să fie determinat ca cifră reprezentativă pentru perioada de referință.

**Variabila: 211 Numărul de angajați**

Numărul de angajați este utilizat ca o aproximare temporară a numărului de persoane angajate.

Numărul de angajați este definit ca persoanele care lucrează pentru un angajator, au un contract de muncă și primesc o remunerație sub formă de indemnizații, salarii, onorarii, gratuități, plată în acord sau în natură.

Relația angajator-angajat există în cazul unui contract, care poate fi oficial sau informal, între o întreprindere și o persoană, de obicei inițiat prin voința ambelor părți, prin care persoana respectivă lucrează pentru întreprindere în schimbul unei remunerații în numerar sau în natură.

Se consideră că un lucrător este beneficiarul unei indemnizații sau unui salariu din partea unei unități în cazul în care primește o indemnizație sau un salariu indiferent de locul în care își desfășoară activitatea (în interiorul sau în afara unității de producție). Un lucrător al unei agenții de ocupare temporară este considerat ca angajat al agenției de ocupare temporară și nu al unității (clientului) la care lucrează.

În conformitate cu această definiție, grupele incluse sunt următoarele:

— proprietarii lucrători remunerați;

— studenții care au un angajament oficial de a contribui la procesul de producție al unității în schimbul unei remunerații și/sau al unor servicii educaționale;

— personalul angajat cu un contract special destinat încurajării recrutării șomerilor;

— lucrătorii la domiciliu, în cazul în care există un contract explicit prin care lucrătorul la domiciliu este remunerat pe baza activității prestate și aceștia sunt incluși pe statul de plată.

Numărul de angajați include lucrătorii cu fracțiune de normă, lucrătorii sezonieri și persoanele aflate în grevă sau absente pe termen scurt și exclude persoanele absente pe termen lung.

Numărul de angajați nu include lucrătorii voluntari.

Numărul de angajați se determină ca cifră reprezentativă pentru perioada de referință.

([1]) Lucrătorii familiali neremunerați au fost adăugați în principiu deși cifre precise sunt greu de obținut.

**Variabila: 220 Ore lucrate**

Obiectivul indicelui orelor lucrate este indicarea evoluției volumului muncii prestate.

Numărul total de ore lucrate reprezentă numărul agregat de ore efectiv lucrate pentru producția unității de observare în cursul perioadei de referință ([1]).

Variabila exclude orele plătite, dar nelucrate efectiv, precum concediul anual, sărbătorile legale și concediul de boală. De asemenea, exclude pauzele de masă și naveta de la domiciliu la locul de muncă.

Se includ orele efectiv lucrate pe durata programului de lucru normal; orele lucrate suplimentar; timpul petrecut la locul de muncă pentru sarcini cum sunt pregătirea locului de muncă și timpul corespunzător unor scurte perioade de odihnă la locul de muncă.

În cazul în care nu se cunoaște numărul exact de ore efectiv lucrate, acesta poate fi estimat pe baza numărului obișnuit de ore lucrătoare și frecvența medie a absențelor (boală, maternitate etc.).

În conformitate cu această definiție, elementele incluse sunt următoarele:

— numărul total de ore efectiv lucrate:

  — pe durata programului de lucru obișnuit;

  — orele suplimentare, remunerate sau neremunerate ([2]);

  — în timpul programului de noapte, duminicilor sau sărbătorilor legale;

— timpul consumat cu sarcini precum pregătirea locului de muncă, pregătirea, întreținerea și curățarea sculelor și mașinilor și completarea de fișe pontaj și rapoarte;

— timpul petrecut la locul de muncă atunci când nu se lucrează datorită, de exemplu, opririi mașinilor, accidentelor sau lipsei ocazionale de lucru pentru care plata se face în conformitate cu contractul de muncă;

— scurte perioade de odihnă la locul de muncă, inclusiv pauzele de ceai și cafea.

Elementele excluse sunt următoarele:

— orele remunerate, dar nelucrate datorită absenței, bolii, accidentelor, grevelor, grevelor patronale, perioadelor de inactivitate etc.;

— timpul dedicat pauzelor de masă;

— naveta de la domiciliu la locul de muncă.

**Variabila: 230 Indemnizații și salarii**

Obiectivul indicelui indemnizațiilor și salariilor este aproximarea tendinței costului indemnizațiilor și salariilor.

Indemnizațiile și salariile sunt definite ca remunerația totală, în numerar sau în natură, plătibilă tuturor persoanelor incluse pe statul de plată (inclusiv lucrătorii la domiciliu) pentru munca prestată, pe durata contabilizării, indiferent dacă plata se face pe baza timpului de lucru, a producției sau în acord și dacă este periodică.

Indemnizațiile și salariile includ valorile contribuțiilor sociale, ale impozitelor pe venit etc. plătibile de angajat, chiar în cazul în care reținerea se face de către angajator și plata se face direct către programele de asigurări sociale, autoritățile fiscale etc. în numele angajatului. Indemnizațiile și salariile nu includ contribuțiile sociale plătibile de către angajator.

Indemnizațiile și salariile includ: toate gratuitățile, primele, gratificațiile, plata celui de-al treisprezecelea salariu, plățile compensatorii, alocațiile de cazare, transport, indexările, alocațiile familiale, bacșișurile, comisioanele, alocații de protocol etc. primite de angajați, precum și toate impozitele, contribuțiile la securitatea socială și alte sume plătibile de angajați și reținute la sursă de angajator.

Plățile pentru lucrătorii interimari nu se includ la indemnizații și salarii.

([1]) Totalul orelor lucrate poate fi aproximat prin orele lucrate de angajați, cel puțin în industrie.

([2]) Datele privind orele suplimentare neremunerate sunt greu de obținut în diversele state membre, dar cu toate acestea, în principiu, sunt incluse.

În conformitate cu această definiție, elementele incluse sunt următoarele:

— toate indemnizațiile și salariile de bază plătibile la intervale regulate;

— tarifele mărite pentru plata orelor suplimentare, a schimburilor de noapte, a lucrului în timpul sfârșitului de săptămână etc.;

— toate alocațiile, gratuitățile sau primele plătite de angajator, precum:

  — indexările, cazare, alocații locale sau de expatriere;

  — alocațiile de hrană;

  — alocațiile pentru deplasarea la locul de muncă și retur;

  — primele de vacanță, al treisprezecelea salariu;

  — alocațiile plătite efectiv pentru vacanțele anuale neefectuate;

  — primele pentru performanță, producție sau productivitate;

  — alocațiile suplimentare pentru condiții de lucru extreme, precum praf, murdărie, temperatură, fum, periculozitate etc.;

  — plățile excepționale pentru angajații care părăsesc întreprinderea, în cazul în care plățile respective nu fac parte dintr-un contract de muncă colectiv;

  — alocațiile pentru propuneri de îmbunătățiri și drepturile pentru brevete plătite angajatului;

  — indemnizațiile pentru directori și angajați;

  — alocațiile familiale plătite de angajator în cadrul unui contract de muncă colectiv;

— comisioanele;

— valoarea acțiunilor distribuite gratuit angajaților;

— plățile făcute de către angajatori angajaților, în cadrul unor programe de economisire sau al altor programe;

— impozitele, contribuțiile și alte sume plătibile de angajați și deduse de angajatori;

— toate plățile în natură.

Elementele excluse sunt următoarele:

— contribuțiile sociale legale plătibile de către angajator;

— contribuțiile sociale convenite colectiv, contractuale și voluntare plătibile de către angajator;

— contribuțiile sociale imputate (prestații sociale plătite direct de angajator);

— alocațiile plătite angajaților pentru achiziționarea de scule, echipamente și îmbrăcăminte specială necesare pentru munca lor sau acea parte din indemnizațiile și salariile acestora care, în conformitate cu contractele lor de muncă, este necesar să fie afectată unor asemenea achiziții;

— impozitele plătite de angajator pe toate indemnizațiile și salariile plătite;

— rambursarea cheltuielilor angajaților pentru călătorii, mutare, separare, hotel și cheltuieli de protocol, telefon etc. efectuate în exercițiul funcțiunii;

— cheltuieli pentru formare profesională (costurile formării), cu excepția indemnizațiilor și salariilor ucenicilor;

— indemnizațiile și salariile pe care angajatorul continuă să le plătească în caz de boală, accident de muncă, concediu de maternitate sau program redus de lucru;

— alte cheltuieli cu forța de muncă plătibile de către angajator:

  — costurile de recrutare;

  — cheltuielile sociale precum rambursarea cheltuielilor curente privind transportul angajaților către și de la locul de muncă, indiferent dacă acesta se efectuează cu mijloacele de transport proprii ale întreprinderii sau de către părți terțe pentru întreprindere, plățile către fondurile sindicale;

— acțiunile preferențiale ([1]).

([1]) Acțiunile preferențiale au fost excluse în principal din motive practice datorate dificultății unei definiții și a culegerii de date armonizate, deși sunt adeseori considerate ca o compensație pentru muncă în legătură cu performanța generală a întreprinderii.

Pentru evaluarea plăților în natură se aplică următoarea regulă: plățile în natură efectuate de angajator este necesar să fie evaluate la prețurile de producție; plățile în natură achiziționate de angajator este necesar să fie evaluate la prețurile pieței.

**Variabila: 310 Prețuri de producție**

Obiectivul indicelui prețului de producție este măsurarea evoluției lunare a prețurilor tranzacționale ale activităților economice.

Indicele prețului intern de producție al unei activități economice măsoară evoluția prețurilor medii ale tuturor bunurilor și serviciilor aferente, care rezultă din activitatea respectivă și sunt vândute pe piața internă. Indicele prețului extern indică evoluția prețurilor medii (transformate în monedă locală) ale tuturor bunurilor și serviciilor aferente care rezultă din activitatea respectivă și sunt vândute în afara pieței interne. Atunci când sunt combinați, acești doi indici indică evoluția prețurilor medii ale tuturor bunurilor și serviciilor aferente care rezultă dintr-o activitate.

Este esențial ca toate caracteristicile care determină prețurile produselor să fie luate în considerare, inclusiv cantitatea de unități vândută, transportul asigurat, rabaturile, condițiile de întreținere, condițiile de garanție și destinația. Specificația este necesar să fie astfel întocmită încât în cursul perioadelor de referință ulterioare, unitatea de observare să fie capabilă să identifice cu precizie produsul și să furnizeze prețul unitar corect.

Pentru definiția prețurilor se aplică următoarele reguli:

— prețul adecvat este prețul de bază fără TVA și impozite deductibile similare legate direct de cifra de afaceri, precum și fără toate drepturile și impozitele pe bunuri și servicii facturate de unitate, în timp ce este necesar să se adauge eventualele subvenții pe produse primite de producător;

— în cazul în care se includ cheltuielile de transport, acestea este necesar să facă parte din specificația produsului;

— pentru a se putea indica tendința reală a fluctuațiilor prețurilor, acestea este necesar să fie prețurile tranzacționale efective și nu prețuri de catalog;

— indicele prețului de producție este necesar să țină seama de schimbările calitative ale produselor;

— prețul cules în perioada t este necesar să se refere la comenzile contabilizate pe durata perioadei t (data emiterii comenzii) și nu la data când mărfurile ies pe poarta fabricii;

— în cazul prețurilor de producție ale pieței externe, prețul este necesar să fie calculat la frontierele naționale FOB (liber la bord).

În principiu, indicele este necesar să reflecte prețul mediu în cursul perioadei de referință. În practică, informațiile culese efectiv se pot referi la o anumită zi de la jumătatea perioadei de referință, care este necesar să fie stabilită ca o cifră reprezentativă pentru perioada de referință. În cazul produselor cu un impact semnificativ asupra economiei naționale despre care se cunoaște că au, cel puțin ocazional, o evoluție volatilă a prețurilor, este important ca indicele să reflecte într-adevăr prețurile medii.

**Construcții**

Indicii prețurilor de producție în domeniul construcțiilor pot fi utilizați pentru aproximarea variabilelor de cost ale construcțiilor. Ei măsoară numai evoluția clădirilor rezidențiale, fără reședințele pentru comunități, clădirile nerezidențiale, prețurile terenurilor și onorariile arhitecților și de altă natură. Reflectă prețurile achitate de client întreprinderii de construcții. Prin urmare, reflectă nu numai variațiile factorilor de cost în construcții, dar și schimbările productivității și marjele profitului. În afară de aceasta, există o diferență temporală între prețul de producție și costurile de producție corespunzătoare.

**Servicii**

Aceeași definiție se aplică prețurilor de producție în servicii, cu următoarele excepții:

— prețurile de producție în domeniul serviciilor indică evoluția prețurilor pentru serviciile livrate clienților care sunt întreprinderi sau persoane care reprezintă întreprinderi;

— perioada de referință este trimestrială;

— sunt monitorizate serviciile interne și externe;

— măsura adecvată a prețurilor este prețul de tranzacție, care reflectă venitul încasat de producător pentru produsele vândute efectiv clienților. Este necesar să se ia în calcul toate sconturile, rabaturile, supratаxele etc. aplicabile clienților. Deoarece prețul reflectă venitul încasat de producător, impozitele pe produse este necesar să fie excluse din prețuri, în timp ce eventualele subvenții pe produse primite de producător este necesar să fie adăugate.

Prețul este necesar să fie înregistrat la data de prestare a serviciului. În cazul în care prestarea serviciului acoperă mai multe perioade de timp, este necesar să se facă ajustări corespunzătoare.

**Variabila: 311 Prețuri de producție de pe piața internă**

**Variabila: 312 Prețuri de producție de pe piața externă**

Obiectivele și caracteristicile indicilor variabilei 310 (prețuri de producție) se aplică, de asemenea, indicilor care permit diferențierea prețurilor de producție interne și externe.

Indicii prețurilor interne și externe necesită elaborarea unor indici separați ai prețurilor de producție în funcție de destinația produsului. Destinația este determinată de locul de reședință al părții terțe care a comandat sau achiziționat produsul. Piața internă este definită ca părți terțe rezidente pe același teritoriu național ca și unitatea de observare. Prețurile de producție de pe piața externă se defalcă în continuare în prețuri de producție ale produselor expediate în țările din zona euro (312z) și toate celelalte prețuri de producție (312x).

**Variabila: 313 Indicele valorii unitare**

Indicele valorii unitare poate fi utilizat ca o aproximare a prețurilor de producție de pe piața externă și a prețurilor de import numai în cazul în care nu există o deteriorare semnificativă a calității comparativ cu informațiile specifice privind prețurile.

Pentru acest index, valorile unitare se calculează ca valoarea vânzărilor unui produs împărțită la cantitatea vândută obținută din datele de comerț exterior. După aceea, această valoare unitară este tratată ca prețul mediu al produsului și indicele se calculează în același mod ca și indicii obișnuiți ai prețurilor de producție.

**Variabila: 340 Prețuri de import**

Obiectivul indicilor prețurilor de import este măsurarea evoluției lunare a prețurilor tranzacționale ale bunurilor importate achiziționate din zone externe de către rezidenți interni. Toate serviciile aferente se exclud inițial din domeniul de aplicare. Indicii de preț este necesar să reflecte fluctuațiile în timp ale prețurilor articolelor comparabile.

Este esențial să fie luate în calcul toate caracteristicile produselor care determină prețurile, inclusiv cantitatea de unități vândute, transportul, rabaturile, condițiile de întreținere, condițiile de garanție, originea și destinația. Specificația este necesar să fie astfel întocmită încât în cursul perioadelor de referință ulterioare, unitatea de observare să fie capabilă să identifice cu precizie produsul și să furnizeze prețul unitar corect.

Piața externă este definită că părți terțe nerezidente pe același teritoriu național ca unitatea de observare. Piața internă este definită ca părți terțe rezidente pe același teritoriu național ca și unitatea de observare.

Domeniului de aplicare a prețurilor i se aplică următoarele limitări:

— se exclud importurile gospodăriilor, unităților administrațiilor publice și instituțiilor fără scop lucrativ;

— regimurile comerciale subsidiare și procedura statistică corespunzătoare sistemului comercial special și importurile obișnuite, precum și importurile pentru perfecționarea activă se includ. Importurile pentru recondiționare nu sunt reglementate;

— reglementarea produselor se limitează la produsele CPA secțiunile C, D și E. Serviciile aferente se exclud.

Definiției prețurilor i se aplică următoarele reguli:

— prețul adecvat este prețul CIF (preț de cost, asigurare, transport) la frontieră, fără toate drepturile și impozitele pe bunuri și servicii suportate de unitatea de observare;

— transferurile în cadrul întreprinderii este necesar să fie luate în calcul, în măsura în care aceste transferuri se bazează pe prețuri, bazate la rândul lor pe piață sau influențate de piață sau în cazul în care prețurile pieței sunt nesemnificative;

— pentru a putea indica evoluția reală a fluctuațiilor prețurilor, prețul luat în calcul este necesar să fie prețul real al tranzacției și nu prețul de catalog, prin urmare sconturile este necesar să fie deduse din preț;

— pentru a putea indica fluctuațiile prețurilor în sine, elaborarea indicilor de preț este necesar să ia în calcul și schimbările calitative ale produselor și să se opereze corecțiile necesare;

— de asemenea, alte caracteristici care determină prețurile este necesar să fie tratate în mod coerent;

— importurile se înregistrează în cazul în care are loc un transfer de proprietate asupra bunurilor (adică în cazul în care părțile înregistrează tranzacțiile în contabilitate sau într-un cont);

— transferul de proprietate asupra navelor și aeronavelor sau a unor produse similare de la o persoană stabilită într-un stat nemembru către o persoană stabilită în statul membru în cauză se ia în calcul ca un import.

Indicele este necesar să reflecte, în principiu, prețul mediu în cursul perioadei de referință. În practică, informațiile efective culese se pot referi la o anumită zi de la jumătatea perioadei de referință, care este necesar să fie determinată ca cifră reprezentativă pentru perioada de referință. În cazul produselor cu un impact semnificativ asupra economiei naționale despre care se cunoaște că au, cel puțin ocazional, o evoluție volatilă a prețurilor, este important ca indicele să reflecte efectiv prețurile medii.

Indicii prețurilor de import necesită un calcul separat, în funcție de țara de expediere a produsului. Țara de expediere este determinată într-un mod coerent cu procedurile vamale. Prețurile de import se defalcă pe importuri din țările din zona euro (340z) și importuri din alte țări (340x).

**Variabila: 320 Costuri de construcție**

Obiectivul indicelui de cost al construcțiilor este indicarea evoluției costurilor suportate de contractor pentru realizarea procesului de construcție.

Indicele costurilor componente (costuri materiale și costuri ale forței de muncă) indică evoluțiile prețurilor factorilor de producție utilizați în industria construcțiilor.

Indicele costurilor de construcție se calculează pe baza următoarei formule:

$$I = \sum_{i=1}^{n} \left( w_i^M \times M_i + w_i^L \times L_i + \cdots \right)$$

unde I = Indicele de construcție, $M_i$ – Indicele costurilor materiale, $L_i$ – Indicele costurilor forței de muncă, $w_i^M$ – ponderea materialelor, $w_i^L$ – ponderea costurilor forței de muncă.

Costurile care constituie componentele costurilor de construcție se referă, de asemenea, la mașini și utilaje, transport, energie și alte costuri. Onorariile arhitecților nu fac parte din costurile de construcție.

**Variabila: 321 Costurile materiale**

Indicele costurilor materiale se calculează, în general, prin utilizarea prețurilor materialelor. Prețurile materialelor este necesar să se bazeze mai degrabă pe prețurile reale decât pe prețuri de catalog. Prețurile este necesar să se bazeze pe un eșantion de produse și furnizori. Prețurile sunt evaluate fără TVA.

**Variabila: 322 Costurile forței de muncă**

Indicele costului forței de muncă este necesar să includă indemnizațiile și salariile, precum și reținerile de securitate socială ale tuturor angajaților. Reținerile de securitate socială includ: (i) contribuțiile sociale legale plătibile de către angajator, (ii) contribuțiile sociale convenite colectiv, contractual sau benevol plătibile de către angajator și (iii) contribuțiile sociale imputate (prestații sociale plătite direct de angajator).

**Variabila: 411 Permise de construcție: numărul de locuințe**

Obiectivul indicelui numărului de permise de construcție de locuințe este indicarea evoluției viitoare a activității de construcție în funcție de numărul de unități.

Permisul de construcție este o autorizație de începere a lucrărilor aferente unui proiect de construcție. Ca atare, permisul este etapa finală a planificării și a autorizațiilor de construcție eliberate de autoritățile publice, anterior începerii lucrărilor.

Indicele bazat pe aceste permise este necesar să furnizeze un bun indiciu cu privire la volumul de lucru din industria construcțiilor în viitorul apropiat, deși acest lucru este posibil să nu fie valabil în cazul în care un număr mare de permise nu sunt utilizate sau în cazul în care între emiterea permiselor și data de începere a lucrărilor există un decalaj mare.

Indicii numărului de permise se calculează pentru clădirile rezidențiale cu o locuință și clădirile rezidențiale cu două sau mai multe locuințe. O locuință este o cameră sau o suită de camere, cu accesoriile aferente, într-o clădire permanentă sau o parte separată structural, care prin modul în care a fost construită, reconstruită, transformată și așa mai departe, este destinată unei locuiri private. Este necesar să aibă acces separat la stradă (direct sau printr-o grădină sau pe teren) sau la un spațiu comun din cadrul clădirii (scară, pasaj, galerie și așa mai departe). Camerele separate pentru locuit, care sunt clar destinate utilizării ca parte din locuință este necesar să fie considerate ca făcând parte din locuință. Astfel, o locuință este posibil să fie constituită din clădiri separate în cadrul aceluiași spațiu, cu condiția să fie clar destinate locuirii de către aceeași gospodărie privată.

**Variabila: 412 Permise de construcție: metri pătrați de suprafață de pardoseală utilă sau o măsurare alternativă**

Obiectivul indicelui permiselor de construcție în suprafață de pardoseală utilă este indicarea evoluției viitoare a volumului de lucru în construcții.

Permisul de construcție este o autorizație de începere a lucrărilor la un proiect de construcții. Practic permisul reprezintă etapa finală a planificării și a autorizațiilor de construcție din partea autorităților publice, anterior începerii lucrărilor.

Indicele bazat pe aceste permise este necesar să ofere un bun indiciu cu privire la volumul de lucru din industria construcțiilor în viitorul apropiat, deși acest lucru este posibil să nu fie valabil în cazul în care un număr mare de permise nu sunt utilizate sau în cazul în care între emiterea permiselor și data de începere a lucrărilor există un decalaj mare.

Acest indice se calculează din suprafața de pardoseală utilă în metri pătrați a clădirilor pentru care s-au acordat permise. Suprafața de pardoseală utilă a unei clădiri ([1]) se măsoară în spațiul pereților exteriori, cu excepția:

— spațiilor de construcție (de exemplu, suprafețe cu componente de demarcare, suporți, coloane, stâlpi, puțuri, coșuri);

— spațiilor funcționale auxiliare (de exemplu, suprafețe ocupate de instalații de încălzire și climatizare sau generatoare de electricitate);

— spațiilor de trecere (de exemplu, puțuri de scară, lifturi, scări rulante).

Partea de suprafață utilă totală a unei clădiri utilizate în scopuri rezidențiale include suprafața utilizată pentru bucătării, camere de zi, dormitoare și camere auxiliare, cămări și spații comune utilizate de proprietarii unităților rezidențiale.

Se pot utiliza alte măsuri, cu condiția ca acestea să fie utilizate în mod clar și coerent de statele membre, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1165/98, anexa B, (c1).

Regulamentul (CE) nr. 1165/98 se referă la clasificarea CC, în ceea ce privește solicitarea de date privind permisele de construcție pentru diferite categorii de clădiri. Categoria „alte clădiri" din Regulamentul (CE) nr. 1165/98 include următoarele categorii din clasificarea CC:

— hoteluri și clădiri similare;

— clădiri pentru comerțul en-gros și cu amănuntul;

— clădiri pentru trafic și comunicații;

— clădiri industriale și antrepozite;

— clădiri publice de spectacole, de învățământ, spitalicești sau de îngrijire instituționalizată;

— alte clădiri nerezidențiale.

**Variabila: 330 Deflatorul vânzărilor**

Obiectivul deflatorului vânzărilor este ajustarea cifrei de afaceri în funcție de impactul schimbărilor de preț.

Deflatorul vânzărilor pentru comerțul cu amănuntul este un deflator nu al serviciului furnizat, ci al mărfurilor vândute.

Prețurile utilizate pentru calcularea deflatorului pentru o activitate se calculează ca medie ponderată a indicilor prețurilor mărfurilor relevante pentru activitatea respectivă. Este esențial să fie luate în considerare toate caracteristicile care determină prețurile produselor, inclusiv cantitatea de unități vândute, transportul, reducerile, condițiile de garanție și destinația.

Specificația este necesar să fie astfel întocmită încât în cursul perioadelor de referință ulterioare, unitatea de observare să fie capabilă să identifice cu precizie produsul și să furnizeze prețul unitar corect.

În scopul indicării evoluției reale a fluctuațiilor prețurilor, acestea este necesar să fie prețurile tranzacționale reale și nu prețuri de catalog.

Informațiile despre prețurile culese este necesar să reflecte, în principiu, prețul mediu în cursul perioadei de referință. În practică, informațiile culese efectiv se pot referi la o anumită zi de la jumătatea perioadei de referință, care este necesar să fie stabilită ca cifră reprezentativă pentru perioada de referință.

**Definiția teritoriului economic**

Teritoriul economic include următoarele elemente:

— teritoriul geografic administrat de guvernul național, în cadrul căruia persoanele, mărfurile, serviciile și capitalurile circulă liber;

([1]) Definiția de suprafață de pardoseală utilă este armonizată cu Clasificarea tipurilor de construcții, care respectă la rândul său Standardele și studiile statistice, nr. 40, Organizația Națiunilor Unite, New York 1987 și Standardele și studiile statistice, nr. 43, Organizația Națiunilor Unite, New York 1994.

— toate zonele libere, inclusiv antrepozitele vamale și fabricile supuse controlului vamal;

— spațiul aerian național, apele teritoriale și platforma continentală din apele internaționale, asupra cărora țara respectivă are drepturi exclusive;

— enclavele teritoriale, adică teritoriile geografice situate în restul lumii și utilizate, în temeiul unor tratate internaționale sau acorduri între state, de către agenții ale administrației publice ale țării respective (ambasade, consulate, baze militare, baze științifice etc.);

— zăcăminte de țiței, gaze naturale etc. din apele internaționale situate în afara platformei continentale a țării respective, exploatate de unități rezidente pe teritoriu, conform definiției anterioare.

Teritoriul economic exclude următoarele elemente:

— enclavele extrateritoriale (adică părți din teritoriul geografic național utilizate de agențiile administrației publice ale altor țări, de instituțiile Uniunii Europene sau de organizații internaționale în temeiul unor tratate internaționale sau acorduri între state).

Această definiție este conformă cu Sistem European al Conturilor (SEC) 1995 alineatele (2.05) și (2.06).

Diferența dintre piața internă și cea externă este necesar să fie interpretată în sensul statisticilor pe termen scurt în funcție de teritoriul statelor membre. Prezenta definiție poate fi revizuită în viitor pentru a se ține seama în mod specific de integrarea europeană și/sau monetară în conformitate cu alte regulamente relevante.

*ANEXA II*

**Modificările Regulamentului (CE) nr. 1165/98**

Anexa B la Regulamentul (CE) nr. 1165/98 se modifică după cum urmează:

**Lista variabilelor**

Textul de la poziția (c) (Lista variabilelor) se modifică după cum urmează:

1. La alineatul (1) variabilele 130 Comenzile noi primite, 135 Comenzile noi primite pentru construcțiile de clădiri și 136 Comenzile noi primite pentru construcții civile se elimină.

2. Alineatele (2) și (4) se elimină.

**Perioada de referință**

La poziția (e) (Perioada de referință) al doilea alineat se înlocuiește cu următorul text:

„Statele membre a căror valoare adăugată din NACE Secțiunea F dintr-un anumit an de bază reprezintă mai puțin de 2 % din totalul Comunității Europene, au nevoie numai de variabilele de livrare 110, 115 și 116 cu o perioadă de referință trimestrială."

**Nivelul de detaliere**

Textul poziției (f) (Nivelul de detaliere) se modifică după cum urmează:

1. Alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1)Variabilele nr. 110, 210, 220 și 230 se transmit cel puțin la nivelul de două cifre NACE Rev. 1".

2. Alineatul (2) se elimină.

**Termenele de transmitere**

La poziția (g) (Termene de transmitere a datelor) alineatul (1), variabilele 130, 135 și 136 și termenele lor aferente se elimină.